

Nr 231.

Godkänd av första kammaren den 22 maj 1918.
Godkänd av andra kammaren den 22 maj 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av vissa framställningar angående pensioner och understöd, avsedda att utgå å postverkets pensionsstat.

(Bankoutskottets utlåtande nr 56.)

Till Konungen.

1:o) I en till riksdagen den 23 april 1918 avlåten proposition, nr 316, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att förra restauratriken å postångfartyget Öland Maria Sofia Magnusson må, räknat från och med den 1 januari 1918, under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av 300 kr.

Med bifall till Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag har riksdagen medgivit, att förra restauratriken å postångfartyget Öland Maria Sofia Magnusson må, räknat från och med den 1 januari 1918, under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av trehundra kronor.

2:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte bevilja förre lantbrevbäraren Adolf Fredrik Lundberg i Ratan, Bygdeå församling, ett årligt understöd av 400 kronor att utgå från och med 1918 under hans återstående livstid».

Även riksdagen finner starka billighetsskäl tala för beredande av något årligt understöd åt Lundberg och lärar med hänsyn till vad i ärendet blivit upplyst rörande Lundberg och hans verksamhet såsom postförare

under en lång följd av år samt i betraktande av de låga avlöningsförmåner, som till honom utgått, ett belopp av 200 kronor få anses skäligt. Understödet har anvisats att utgå å postverkets pensionsstat från och med den 1 januari 1918.

Riksdagen har alltså, i anledning av förevarande motion, medgivit, att förre lantbrevbäraren Adolf Fredrik Lundberg i Ratan må från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av tvåhundra kronor.

3:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen ville bevilja f. d. gångpostföraren och lantbrevbäraren Jonas Lilja en årlig pension av 300 kronor att utgå under hans återstående levnad».

Med hänsyn till vad i ärendet blivit upplyst rörande Lilja och hans verksamhet såsom postförare, anser riksdagen billigheten fordra, att ett årligt understöd av statsmedel beredes honom. Beträffande storleken av detta understöd har riksdagen ansett detsamma skäligen böra bestämmas till samma belopp, som under nästföregående punkt medgivits i fråga om f. lantbrevbäraren Lundberg eller 200 kronor att utgå från och med den 1 januari 1918 å postverkets pensionsstat.

Riksdagen har alltså, i anledning av förevarande motion, medgivit, att f. postföraren Jonas Karlsson Lilja från Kviudda må från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av tvåhundra kronor.

4:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte bevilja poststationsföreståndaren i Lödöse Alfhild Brovall ett årligt understöd av 600 kronor att utgå å postverkets pensionsstat från och med månaden näst efter den, som hon frånträtt sin befattning såsom poststationsföreståndare».

Med hänsyn till vad i ärendet blivit upplyst angående fröken Brovalls tjänstgöring vid postverket anser riksdagen billigheten fordra, att hon, som uppnått en ålder av 72 år och numera är sjuklig, från det allmännas sida tilldelas något understöd under sin återstående livstid; och har riksdagen funnit detsamma skäligen böra bestämmas till 500 kronor årligen eller samma belopp, som av förlidet års riksdag tillerkändes poststationsförestånderskan Löfroth, att utgå från och med månaden näst efter den, då hon lämnar sin anställning i postverket.

Beloppet har anvisats å postverkets pensionsstat.

Riksdagen har alltså, i anledning av förevarande motion, medgivit, att poststationsförestånderskan i Lödöse Alfhild Johanna Vilhelmina Bro-

vall må från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhåller entledigande från sin anställning i postverket, äga att under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av femhundra kronor.

5:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte medgiva, antingen att understöd beredes J. A. Almén å postverkets pensionsstat med 300 kronor om året eller lika med vad honom av domstol tillerkänts för minskad arbetsförtjänst, räknat från och med år 1907, eller ock att ett understödsbelopp en gång för alla av 3,000 kronor å postverkets stat åt honom utbetalas».

I likhet med statskontoret, som avgivit yttrande i ärendet, anser riksdagen det vara ett uttryck av erkänsla från statens sida att bereda Almén någon ersättning för den ekonomiska förlust, som blivit en följd av hans genom de ådragna skadorna nedsatta arbetsförmåga.

Beträffande storleken av en dylik ersättning må erinras, att Almén genom domstols utslag fått sig tillerkänt ett skadestånd av 300 kronor om året för minskad arbetsförtjänst. Det har under sådana förhållanden syntts vara skäligt, att staten ikläder sig fullgörandet av ifrågavarande förbindelse. Riksdagen har därför ansett sig böra bifalla ett dylikt förslag och förklarat understödet skola utgå från och med dagen efter det ifrågavarande våld ägde rum eller således den 19 mars 1907 och anvisas å postverkets pensionsstat.

Riksdagen har alltså, i anledning av förevarande motion, medgivit, att förste postiljonen Johannes Andersson Almén må, räknat från och med den 19 mars 1907, äga att under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av trehundra kronor.

Stockholm den 22 maj 1918.

Med undersåtlig vördnad.
